

DE CASTELLIS AEDIFICANDIS

equilia, quorū testudines validis admodū fornici bus cōfirmādāsūt, & lumina per destinatas apertiones à fossa excipientur. Atq; hęc equilia primas testudines subterraneas occupant, quæ si aptè struantur, trecentis equis facile stabula præbuerint. Porta grandior, quā ex castello foras exeundum sit, circa meridianum ad dextram construetur, cui introrsum ad quadratæ areæ finitionem ædes astruendæ sunt. Extrinsecus verò agger coaceruabitur, qui sui ambitu hemiciclū exprimens, ad triginta pedes in fossam C procurrat, & iuxta ēdificium sexaginta longitudine assequatur, structura ad ēdificiū B quindecim pedibus depreßa. Ad extremū portas catarhactis, pōtibus mobilibus cōsimilibusq; artibus cōtra vrgētē hostē præmuniēdi rationē artificū fidei industrieq; expēdendā cōmēdo. Iam celle vinarię, queq; penu reponēdo cōcamerationes subterraneę destinātur, aliis alię superstruētur eo loci, vt inter austrū & zephyrū medie, ad occasū brū malē spectēt. Sub stabulis & ad fossę alueū circūquacq; ppugnacula validis testudinibus diligēti, cōmuniētur, vt mox deinde sequetur. Fossa quoq; vastiore cingetur castellū, que laxa cētū, pſūda quinquaginta pedes existat: hui character erit C elementū. Ultra hāc fossā opere lapideo attolletur agger tutelaris, in imo sui fundamēto centum pedibus, supèr quidē 65 crassus: cui D index ascribetur.

Sub hęc in C fossa quatuor propugnacula totidem mundi cardinibus singulis singuli obiicientur, quorum quod orientem spectabit F, huic ex diametro oppositum H. cōsimili pacto quod austro obiicitur G, huic aduersum septentrionale I nota distinguetur. Horum quodq; inde vsq; ab ēdificationibus rotūdis B, ad Daggerem porrectum, laxitate pedes centum possidebit, vt expedito tormentorum usui loci facultas suppeditet. Præterea & ita comparanda sunt propugnacula, vt versus fossę longitudinem ex tertia sui portione tecto careant, vt vel magna fumi nubes liberè prompteque illac efferatur. Quare & dupli ci tecto perinde atq; metalli conflandi officinæ, instruentur medio perforato. Quas sanguine tecti apertiones seu impluvia, ex ferro cancellis extrinsecus contra valētores iniurias industriè communiemus. Debent autem & propugnaculorum singula quatuor ex æqua dimensione columnis distingui, quæ robore coniuncto mutuisq; quasi præsidiis, duodecim sibi incumbentium fornicum oneri ferendo sufficiant: qui deinde (arcus dico) muro iniuncti, superimpositum tectum & commodè excipiāt, & perferāt cōstantius. Verum hęc post in fundamēti perscriptio ne lineamētis expressa, spectāda pponemus. Amplius igitur ad C fossę alueū in B structura descriptis iā ppugnaculis passim triginta duo foramina, ex equo interstruētur, dirigēdis missilibus destināda. Huius qdē aptè struēdi ratio & supra à nobis diligēter exposita est, & infrā in operis effictione denuò repræsentabitur.

Iam vasis, que afferuando pulueri tormentario habentur, secessus quidem secretior in propugnaculis diligendus est, ita cōparatus, vt si qua iniuria incendiī periculum conciliet, citra reliqui operis iacturam pulueres flamma consumantur. Ideoq; & hic locus est tecto instruendus exiliore, quo ex tempore submoto, flammæ vis impetusq; consurgens, liberè efferatur.

In ulteriore aggere D, ad Septentrionem turris primaria excitabitur figura rotunda, quæ in centū quinquaginta pedes cūsurgens, crassitie sui ad radicem

